# BALTADVARIO PILIAVIETĖ

Albinas KUNCEVIČIUS

2001 m. vasarą buvo tęsiami Baltadvario bastioninės pilies (Molėtų r.) tyrinėjimai, kurie buvo pradėti 1999 m. (žr. *ATL 1998 ir 1999 metais*, V., 2000, p. 339–341; *ATL 2000 metais*, V., 2002, p. 123–124). Tyrimai vykdyti buvusios piliavietės vidiniame kieme, Š žemių pylimo vietoje, Siesarties upelio iškyšulyje, piliavietės Š pylimo prieigose.

2001 m. tyrinėtas buvusios pilies kiemo V pakraštys, ten, kur buvo tyrinėta ir ankstesniais metais. Ištirto ploto dydis – 10x10 m, jo viduryje atsidūrė 1999 m. ištirtas 2x5 m dydžio plotas, o ploto V riba sutapo su 2000 m. ištirtu plotu. Tyrimų tikslas – surasti spėjamos romėniško laikotarpio gyvenvietės pėdsakus. Darbų metu surastas iki 0,5 m storio permaišytas kultūrinis sluoksnis, aptikta XVI–XVIII a. buitinės keramikos šukių. Spėjama romėniško laikotarpio gyvenvietė šioje piliavietės dalyje sunaikinta pilies statybos laikotarpiu.

BALTADVARIS BASTION CASTLE

The archaeological investigations of the Baltadvaris bastion castle (Molėtai district), started in 1999, were continued in 2000 and 2001. In 2001 the western part of the former castle yard was excavated. The excavated plot was 10 m wide and 10 m long. In the excavated territory the mixed cultural layers were 0.5 m deep. Fragments of pottery from the 16th–18th centuries were found there.

# VILNIAUS ŽEMUTINĖ PILIS

Egidijus OŽALAS

2001 m. buvo pratęsti Valdovų rūmų Š korpuso, Š priestato ir rūmų vidinio kiemo tyrimai. Tyrimai vyko 800 m² plote (iš jų 192 m² plotas buvo tirtas 1999–2000 m. ir nuardžius metalinį sandėlį prijungtas prie 2001 m. ploto). Rasta apie 10 000 vnt. radinių, tarp jų 284 monetos (penktadalis visų monetų, rastų 1987–2001 m. Valdovų rūmų tyrimų metu).

Visame tyrimų plote viršutinis 0,5 m storio sluoksnis, pilka maišyta žemė su rudos maišytos žemės intarpais bei medienos liekanos, priklauso XIX a. pabaigai – XX a. Tai parko, buvusio tarp Katedros ir Šliosbergo namo, įkūrimo ir vėliau jame vykusių darbų sluoksnis. Vietomis jis siekia 1,2 m storį.

**Rūmų vidinio kiemo grindinys** rastas maždaug 0,8–1 m gylyje nuo dabartinio žemės paviršiaus. Virš jo, daugiausia permaišytuose sluoksniuose, surasta apie 60 architektūrinių detalių, plokštinių stiegių, grindų plytelių ir XVII a. koklių, dengtų žalia glazūra, fragmentų, įvairių XIX–XX a. metalinių dirbinių ir jų fragmentų, plokščių ir olandiškų stiegių fragmentų,

grindų plytelių, keletas puodyninių koklių fragmentų. Taip pat rasta 14 vienetų XVII a. antrosios pusės – XX a. pradžios monetų.

Po rūmų vidinio kiemo grindiniu buvo atidengta dalis aptvarinės gynybinės sienos M 1 (kitaip vadinamos sienos su kontraforsais). Jau po 1987–1988 m. tyrimų paaiškėjo, kad siena yra dviejų skirtingų dalių. R sienos dalis – su nišomis, V – kiaurinės konstrukcijos. Vakaruose, kaip paaiškėjo iš 1995 m. tyrimų, ši siena rėmėsi į apvalų, o vėliau aštuoniakampį (M 20) bokštą. Į Š nuo M 1 1987–1988 m. buvo surasta ir medinės statybos liekanų.

2001 m. buvo atkastas trečiasis kontraforsas bei į V nuo jo esanti niša. Iš viso atkasta 18 m ilgio sienos dalis. Į P nuo sienos, juosvoje su degėsiais žemėje rasta daug kaulų, XIV–XV a. pradžia datuojamos keramikos, du arbaleto antgaliai, cilindrinė spyna, signetinis žiedas ir pirma Lietuvoje Aukso ordos moneta – pulas. Tai varinė, kaldinta 1351–1352 m. chano Džanibeko moneta.

Iš surastų radinių matyti, kad intensyvesnis kultūrinis sluoksnis į P nuo M 1 pradėjo formuotis XIV a. antrojoje pusėje. Taip pat rastos ir kelios lipdytos keramikos šukės, sietinos su I tūkstantmečio gyvenviete, buvusia į V nuo Pilies kalno.

Į Š nuo M 1, po XVI–XVII a. Valdovų rūmų vidinio kiemo grindiniu rasti apie 2 m storio supiltiniai sluoksniai. Jie atsirado jau pastačius rūmų Š korpuso P sieną. Palei M 1, griuvenose rasta apie 50 vnt. profilinių plytų fragmentų.

Šiose griuvenose rastos ir 2 vandentiekio movos. Pasirodo, kad per rūmų vidinį kiemą buvo nutiestos dvi medinio vandentiekio linijos. Viena iš jų kirtusi M 1 V dalį (kiautinės konstrukcijos). Jai iškasto griovio nerasta, todėl galima manyti, kad ji buvo paklota apie 1520–1530 m., dar prieš užgrindžiant kiemo grindinį. Jos vandentiekio movos skersmuo – 14,5 cm. Ši trasa sieną M 1 yra kirtusi siauriausioje vietoje.

Antroji trasa jau yra kirtusi R M 1 dalį (per ketvirtąjį kontraforsą). Viena jos mova rasta į P nuo M 1. Atstumas tarp movų centrų yra lygiai 5 m. Todėl galima teigti, kad vandentiekiui buvo naudoti 5 m ilgio mediniai vamzdžiai. Šio vandentiekio vamzdžių movų skersmuo – 12,5 cm. Kai buvo tiesta ši trasa, apie M 1 buvimą jau nebuvo žinoma, todėl siena prakirsta storiausioje vietoje. Ją tiesiant buvo praardytas ir rūmų kiemo grindinys. Gali būti, kad 2000 m. į Š nuo sienos tarp Š ir R korpusų rasta vandentiekio mova priklausė pastarajai vandentiekio trasai. Sprendžiant pagal 2000 m. trasos griovyje rastus radinius, vandentiekio trasa klota XVI a. pabaigoje.

Abi vandentiekio linijos tiestos Š–P kryptimi (iš patalpos R į ertmę sienoje tarp Š ir R korpusų).

Po supiltiniais sluoksniais tarp M 1 ir Š korpuso rastas apie 0,4 m storio žalsvo smėlio sluoksnis, ant kurio ploto R dalyje rasta apie 5 cm storio kalkių skiedinio pluta. Panašūs sluoksniai buvo kasti ir 1987–1988 m. Palei ją pastačius rūmų Š korpuso P sieną, šie sluoksniai yra perkasti. Ant žalsvo smėlio ploto PV kampe rastas ak-

menų grindinio fragmentas. Jo išlikęs apie 1 m$^2$. Ant jo gana tvarkingai sudėtos plytos. Šis fragmentas leidžia spėti, kad ši vieta iki Š korpuso statybos buvo grįsta akmenimis. Pačiame šio sluoksnio viršuje surastas Aleksandro denaras ir Žygimanto Senojo 1514 m. pusgrašis bei XVI a. koklių fragmentai patvirtina, kad tai yra XVI a. pradžios žemės paviršius.

Po žalsvu smėliu palei M 1 rastas apie 0,6 m storio stambių griuvenų sluoksnis. Po juo yra apie 0,3 m storio plytų trupiniai su ruda žeme. Dar giliau aptiktas pilkos žemės su smulkiomis griuvenomis sluoksnis. Šiuose sluoksniuose bei juodos su griuvenomis uždurpėjusios žemės viršutinėje dalyje gausu XV a. puodyninių, plokštinių glazūruotų ir neglazūruotų koklių fragmentų. Panašūs radiniai rasti ir 1987–1988 m. Dalis plokštinių koklių fragmentų, rastų 1987 metais, susiklijuoja su 2001 m. rastais fragmentais. Šis sluoksnis datuojamas XV a. antrąja puse.

Uždurpėjusios žemės sluoksnis keliose vietose buvo suardytas vėlesnių perkasimų – duobių. Vienoje iš jų stovėjo medinė 0,6 m skersmens atrama. Jos nukapotas viršus pasirodė juodo su griuvenomis, uždurpėjusio sluoksnio viršuje. Atramoms iškastose duobėse rasti tokie patys radiniai, kaip ir durpingame bei žalsvame su griuvenomis smėlio sluoksnyje. Duobės užpildytos plytomis, akmenimis bei žalsvu su griuvenomis smėliu. Atramos buvę bent trimis eilėmis palei M 1. Tarpai tarp jų buvo apie 3 m (ir Š–P, ir R–V kryptimi). 2001 m. perkasoje rastos bent 7 jiems iškastos duobės.

1988 m. tyrimų plote taip pat buvo atkastos dvi panašių matmenų ir su panašiu užpildu duobės. Apie minėtų atramų vaidmenį kol kas galima tik spėlioti. Gali būti, kad palei M 1 Š pusę buvo sustatytos atramos, ant kurių galėjo būti pastatytas tiltas ar kelias. Iš to galima spręsti, kad XV a. antrojoje pusėje šioje žemutinės pilies dalyje vyko didelis perstatymas.

Durpių sluoksnyje rasti dviejų medinės statybos lygių liekanos. Pirmame (I) medinės statybos lygyje, didžiojoje ploto tarp M 1 ir Š korpuso dalyje rastos medinio pastato liekanos. Šis pastatas, kaip ir antro (II) medinės statybos lygio pastatai, yra smarkiai sudarkyti vėlesnių, XV a. antrosios pusės, perkasimų atramų. Pastato P siena buvusi už 2,2–2,4 m į Š nuo M 1. Pastato plotis turėjo būti ne mažesnis kaip 6,5 m, o ilgis bent 7 m. Tai gana didelis to meto (XIV–XV a. pradžia) pastatas. Pastato viduje rastos 35–40 cm pločio lentos. Nei krosnies, nei durų vietų nerasta.

Antrojo medinės statybos lygio pastato ilgis lieka neaiškus, bet ne mažesnis kaip 5,2 m, plotis – apie 5,2 m. Pastato R pusėje buvusi 5x4 m dydžio patalpa su grindimis. Panašu, kad tai buvo gyvenamoji patalpa. Pastato V patalpos ŠR kampe rastas bent 6 arbaleto antgalių lizdas. Iš jų – 5 įtveriamieji ir 1 įmovinis. Du iš jų išliko su kotelių fragmentais.

Tarp pirmojo ir antrojo pastatų rasti: XIV–XV a. pradžios keramika, stiklinis karoliukas, medinis ir tošinis statinės dangčiai, svarelis, du žiedai, cilindrinės spynos dalis bei keli raktai, 9 arbaleto antgaliai,

apkalėlis, šarvų plokštelės, pentinas, pentino žvaigždutė, auskaras (?), piniginės užrakto dalis (?), peilių geležtės, dalgio geležtė, odinio dirbinio fragmentas.

Antrojo medinės statybos pastato buvo nutarta neardyti. Duobės atramai vietoje buvo pasigilinta, siekiant išsiaiškinti, kokie sluoksniai yra po antro medinio lygio pastatu, ar giliau nėra trečio medinių konstrukcijų lygio.

Iškart po pastato grindimis rastas 0,3 m storio juodos uždurpėjusios žemės su smulkiomis plytų nuolaužomis, medienos gabaliukais sluoksnis. Jame rastas vytinės antkaklės fragmentas, raktas, įtveriamasis peilis, smeigtukas.

Po šiuo sluoksniu rastas 0,5 m storio žvirgždo, žalsvo smėlio sluoksnis. Po juo, 0,2–0,8 m storio juodos durpingos žemės sluoksnyje rasta lipdytos keramikos šukė. Šį sluoksnį reikėtų sieti su jau anksčiau po rūmų vidinio kiemo grindiniu rasta I tūkst. gyvenviete. Po šiuo sluoksniu prasidėjo įžemis – žalsvas smėlis. Visas kultūrinio sluoksnio storis šioje rūmų vidinio kiemo vietoje – apie 6 m.

**Š korpuse** buvo pratęsti patalpos P tyrimai. Virš patalpos P antrojo akmeninio grindinio esančiuose sluoksniuose rasti XVII a. kokliai, dengti žalia glazūra, grindų plytelės, XVIII a. pypkių fragmentai bei trisdešimt XVII–XX a. monetų.

Valant patalpos P antrąjį akmenų grindinį buvo rastas auksinis Vengrijos Vladislovo 1564 m. dukatas, Švedijos Gustavo II Adolfo pusantrokas (1633 m.), du Rygos Kristinos šilingai, trys XVII a. pirmosios pusės biloniniai šilingai (vienas – Rygos 1627 m., kiti – neaiškūs) ir Šaumburgo Ernsto grašis (1604 m.). Šiame grindinyje 1999–2001 m. buvo rastos 23 monetos. Visos grindinyje rastos monetos patvirtina, kad šis grindinys buvo sudėtas po 1610 m. gaisro ir naudotas iki 1655 m.

Po antruoju akmenų grindiniu rastas neaiškus, moliu ir skiediniu rišto statinio fragmentas. Kol kas sunku tiksliau įvardyti šį mūrą. Aišku, kad jis yra stovėjęs XVI a. antroje pusėje – XVII a. pačioje pradžioje. Šalia jo stovėjo ir vėliau išlikusi krosnis (viryklė) (patalpos P centre).

Patalpoje P buvo surastos ir 4 atramų liekanos. Viena iš jų, PV, iškilusi virš patalpos P antrojo akmenų grindinio, vadinasi, ji buvo naudota ir po 1610 m. gaisro. Ši aštuoniakampė atrama virš akmenų grindinio yra 84x81 cm dydžio. Jos, kaip ir kitų trijų pamato pagrindas – apie 1,2x1,4 m. Kitos trys atramos rastos smarkiai apardytos. Tačiau, atrodo, kad jos virš patalpos P antrojo akmenų grindinio neiškilo.

Po 2001 m. tyrimų paaiškėjo, kad patalpoje P, kaip ir patalpoje N, XVI a. stovėjo keturios atramos. Tai leidžia teigti, kad abiejų patalpų statybos laikotarpis bei architektūriniai pirmo ir antro aukšto perdangos sprendimai buvo labai panašūs.

Iš patalpos P viduje rastų statinių jos paskirtis iki XVII a. pradžios lieka neaiški.

Po antruoju akmenų grindiniu, 0,5 m gylyje, šalia hipokausto (?) rastas trečiasis (III) ir ketvirtasis (IV) akmeniniai grindiniai. Tarp II ir III akmeninių grindinių rastos dvi monetos: Zigmanto III Vazos 2 denarai (1612 m.) ir Rusijos kapeika (žvynas). Iš-

kart po III akmenų grindiniu rastas IV akmenų grindinys. Tarp III ir IV akmeninių grindinių rastas lietuviškas 1556 m. denaras ir lenkiškas 1597 m. trečiokas.

Po smėliu, ant kurio buvo sudėti trečiasis – ketvirtasis akmenų grindiniai, buvo apie 1,3 m storio supiltinis rudos žemės su smėliu ir smulkiomis griuvenomis sluoksnis. Jame iš įdomesnių radinių paminėtina saga su moters (?) atvaizdu ir pakabinama spyna.

Giliau palei sieną yra apie 0,6 m pločio korpuso Š sienos pamatų griovys. Toliau nuo sienos esantys sluoksniai yra susidarę iki Š korpuso statybos. Apie 20 cm tęsiasi pilka lipni žemė, po kuria kai kur yra iki 6 cm storio žalio smėlio sluoksnelis. Po juo prasideda juoda durpinga žemė su mediena ir griuvenomis. Šio sluoksnio viršus yra ties $H_{abs}$ 91,00–91,10 m, apačia – ties $H_{abs}$ 87,60 m. Įžemis (žalsvas smėlis) pasiektas 7 m gylyje (ties $H_{abs}$ 87,60 m). Čia rasta ir Š korpuso Š sienos pamato apačia.

Juodoje durpingoje žemėje rastos bent dviejų lygių medinių pastatų liekanos. Visų medinių statinių liekanų fragmentai orientuoti lygiagrečiai M 1. Ši orientacija leidžia manyti, kad jie statyti M 1 jau stovint. Tarp pastatų liekanų rasta XIV–XV a. keramikos, įvairių metalinių dirbinių: žiedas, medinio kastuvo, odinės pirštinės fragmentų. Pagal archeologinius radinius, medinių statinių fragmentus reikėtų priskirti XIV–XV a. pradžiai.

Surasta 1,3 m pločio siena tarp N ir P patalpų. Joje, į P nuo Š korpuso Š sienos, įstrižai sienos išmūrytas 1,3–1,4 m pločio praėjimas. Jo apačia rasta apie 3,4 m gylyje nuo dabartinio žemės paviršiaus. Šio praėjimo paskirtis kol kas lieka neaiški. Gali būti, kad kadaise tai buvo praėjimas tarp patalpų N ir P. Vėliau būtent į šitą vietą buvo atvestas patalpos P antro akmeninio grindinio latakas. Sienos tarp N ir P pamato apačia rasta ties $H_{abs}$ 88,90 m.

Tyrimų metu buvo atkasta dalis **Š priestato**. Viršutinis apie 0,5 m storio tamsiai rudos žemės su smulkiomis griuvenomis, šaknimis sluoksnis susiformavo XIX a. antrojoje pusėje – XX a. Jame rastos aštuonios XVII a. antrosios pusės – XX a. monetos.

Virš Š priestato rastos XIX a. pirmos pusės akmenų kelio, vedusio į Šliozbergo namo Š galą, liekanos. Kelias prarado reikšmę XIX a. viduryje, kai Šliozbergo namas atiteko rusų kariškiams ir buvo pristatytas pastato Š galas bei pastatai į Š nuo buvusių rūmų. Po juo rastas XVIII a. pabaigos apie 0,5 m storio griuvenų sluoksnis, atsiradęs griaunant Valdovų rūmų Š korpusą. Po šiuo sluoksniu rastas apie 0,4–0,5 m storio XVIII a. sluoksnis.

Tyrimų plote pradėjus ryškėti pertvarinėms sienoms, jis sąlyginai buvo suskirstytas patalpomis 1–10. Tyrimų metu atkastų sienų planą palyginus su iki šiol žinomais XVIII a. planais matyti, kad Š priestatas tiksliau vaizduojamas Fiurstenhofo plane. Šiame plane priestato V dalis platesnė už R, o prancūziškame plane priestatas vaizduojamas taisyklingo stačiakampio formos, tačiau su pertvaromis. Plane vaizduojamų pertvarų planas labai artimas

2001 m. archeologinių tyrimų metu atkastoms priestato pertvarinėms sienoms.

Visiškai pavyko atkasti tik V priestato sieną. Ji, kaip ir dalis pertvarinių sienų, stovi ant arkinės konstrukcijos pamatų. Jos – apie 0,8 m pločio, sumūrytos iš barokinių plytų. Sienos tarp 3–4, 5–6 ir 7–10 patalpų yra vėlyvesnės. Tai greičiausiai XVIII a. sienos, pastatytos čia gyvenusių miestiečių. Statant pastatą rūsiai nebuvo numatyti, todėl statyta ant arkinių pamatų. Keletas pertvarinių sienų yra visai be pamato, mūrytos tiesiog ant žemės. Jos greičiausiai atsirado jau XVIII a.

Š priestato Š siena yra užstatyta ant ankstyvesnės, gotikinės sienos (M 34). Sveikiau išlikusiose patalpose rastos plytų grindys, sudėtos XVII a. antrojoje pusėje – XVIII a. Virš jų gausu XVII–XVIII a. koklių, aptikta kelios dešimtys XVII–XX a. monetų.

Po jomis į P nuo gotikinio mūro M 34, po plytų grindimis, stovėjo savotiškas krosnių kompleksas. Šalia jo, degėsingoje asloje rasti tik 1664–1665 m. kaldinti Jono Kazimiero šilingai. Krosnių viduje, molio sluoksnyje rastos dvi monetos: Karolio X Gustavo 1661 m. Rygos šilingo falsifikatas ir Karolio XI 1661 m. Rygos šilingas. Todėl galima teigti, kad minėtas krosnių kompleksas buvo sugriautas jau po 1655–1661 m. karo, o virš jo susiformavęs apie 1 m storio kultūrinis sluoksnis priklauso XVII a. antrajai pusei – XVIII a. Iš tyrimų medžiagos lieka neaiškus barokinio Šinio rūmų priestato ir jo ŠV kampe rasto krosnių komplekso santykis.

Kitose priestato vietose rasti XV a. pabaigos – XVI a. pradžios kelių medinių pastatų fragmentai. Jų liekanos rastos patalpose 3–4 ir 6. Taip pat paaiškėjo, kad jau pastačius Š korpusą, XVI a. prie jo ŠR kampo buvo pristatyti kažkokie statiniai. Kol kas jų planas ir paskirtis lieka neaiškūs.

## VILNIUS LOWER CASTLE

The inner yard of the Palace was formed at the beginning of the 16th century (1520–1530) after construction of northern and western buildings of Revival style and after addition of the northern end at the eastern building. Afterwards, most likely as late as 17th century, the yard was at least once cobbled anew. The northern building was constructed in circa 1520–1530 and had 3 premises: M, N and P. The western premise M had a basement. The middle premise N and the eastern premise P had no basements. Construction of the northern building started from a wall of southern building. Later the wall between the premises N and P was built, as well as the eastern wall of this building. Then followed the wall of the northern building. Wall joining started from earth surface. In the premises N and P 4 supports were found per each premise. Their arrangement allows guessing that the ceiling between the first and the second floor might have rested on those supports. In the premise P at least four stone pavements were found. The third and the fourth stone pavement were cobbled in the16th century. At that time in the premise P there were at least two structures built from brick tied by clay. In the center of the premise most likely there stood an oven-stove, along the northern wall a heater (hypocaust?). Since the beginning of the 17th

century beneath the pavement only one fourth of the premise P was investigated, therefore, the plan of the premise in the 16th century remains vague. The second stone pavement was cobbled in the 17th century, presumedly, after the fire of 1610. Then the plan of the premise underwent changes. Most likely at that time the supports (at least the eastern supports) were destroyed, but the oven remained in the center. To the northern building at the NE corner some unclear structure was added. Its purpose and more exact time of construction will be revealed in the continued investigations going on eastwards from the northern building. Probably its relation to the eastern wing of the northern building will also be disclosed.

In the 17th century, northwards from the northern building of the Palace, the northern wing was constructed. When it happened, we shall know after completion of investigations of the wing and its approaches. It is evident that the wall N of the northern wing was constructed over the former gothic stonework. Its part was found in 2000 as well and was marked as stonework M. The task of the nearest archaeological investigations is to find out when this stonework was built, where it was located in the Lower Castle and what its relationship with the Sovereigns Palace and other buildings was.

Beneath the pavement of the inner yard of the Sovereigns Palace, pregothic stonework M1 was unearthed. Northwards from it, a fragment of stone pavement, a wooden support and sites of six more supports marking the site of a wooden bridge or other structure from the 15th century were found. There also was a two- leveled wooden construction from the beginning of the 14th – the beginning of the 15th centuries and beneath it a layer 30 cm thick with cremated bones and a fragment of wicker necklet. Another layer of 30–70 cm thick containing sherds of plastic rusticated pottery was fixed deeper. Judging from the layers deposited at M1, this stonework was built at the beginning of the 14th century or even earlier – in the 13th century. Thickness of the cultural layer in the yard of the Sovereigns Palace reaches 6 m.

## PILIES PAIEŠKOS PLATELIŲ EŽERO PILIES SALOJE

Vladas ŽULKUS

Pilies sala yra žinomiausia iš septynių Platelių ežero salų. XVI a. žemėlapiuose Pilies saloje jau rodoma galinga pilis, nors 1585 m. inventoriuje yra aprašytos jau tik medinės pilies liekanos.

Pilies sala yra apie 300x230 m dydžio ir iki 10 m iškilusi virš vandens. Nuolaidesnė tik PR salos pusė šalia pelkės, įsiterpusios į salą. 1997 m. kasinėjant salos ŠV smaigalyje aptikta ryškesnių statinio žymių – akmeninių pamatų, surištų kalkių skiediniu, fragmentų. Tyrinėjimai parodė, jog čia XVI–XVII a. yra buvęs medinių ir bent vieno mūrinio pastato kompleksas.

Vandens paplautame P ir PR salos krante randami akmeniniai sviediniai. Ežero vandens erozijos paveiktuose salos krantuose šioje vietoje randama senų plytų, yra akmeninių grindinių. Atsitiktiniai radiniai byloja apie gerokai senesnę nei